

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Babó Ügyvédi Iroda, dr. Babó József ügyvéd által képviselt felperesnek, a személyesen eljáró I. rendű, II. rendű, III. rendű és a fellebbezési eljárásban dr. Asztalos Éva ügyvéd által képviselt IV. rendű alperes ellen, kölcsön visszafizetése, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. április 26. napján meghozott P/P.IV.29.P.21.457/2006/51. sorszámú ítélete ellen, a IV. rendű alperes részéről 53. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a IV. rendű alperes marasztalását 200.000 (kettőszázezer) forintra és az első fokú ítéletben kitett kamataira, az általa fizetendő első fokú perköltség összegét 10.000 (tízezer) forintra, míg a megtérítendő kereseti illeték összegét 12.000 (tizenkettőezer) forintra leszállítja; a felperes által térítendő kereseti illeték összegét 548.200 (ötszáznegyvennyolcezer-kettőszáz) forintra felemeli. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kimondja, hogy a felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében - mások mellett - a IV. rendű alperest 300.000 forint és ennek törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni kártérítés jogcímén, mert arra hivatkozva, hogy rendőrségi eljárás során a felperes mellett tanúskodik 200.000 forintot és 100.000 forint értékű mobil telefont kért és kapott a felperestől.

A IV. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és az összecszerűséget. Vitatta, hogy pénzt és telefont kapott a felperestől. Állította, hogy pénzmozgás nem a jelen jogügylethez, hanem a büntető eljáráshoz kapcsolódott és a felperes kára a csalással hozható összefüggésben, amely tekintetben jogerős felmentő ítélet született.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte IV. rendű alperest, hogy fizessen meg felperesnek 260.000 forintot, valamint ezen összegeknek 1999. augusztus 9. napjától számított törvényes kamatát és 16.250 forint perköltséget. Egyebekben a IV. rendű felperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította. Megállapította, hogy a IV. rendű alperes a költségeit maga viseli, továbbá kötelezte a IV. rendű alperest, hogy fizessen meg az állam javára 15.660 forint eljárási illetéket.

A IV. rendű alperes vonatkozásában a jogerős büntető ítélet alapján megállapította, hogy a részére átadott 200.000 forint, valamint mobiltelefon értékének erejéig felperest bűncselekmény elkövetésével kár érte, ezért ezen követelése megalapozott. Az összecszerűséget részben a jogerős büntetőítélet tartalma, részben felperes személyes előadása - nevezetesen, hogy az átadott mobiltelefon 60.000 forintot érhetett -, alapján állapította meg. A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdés szerint határozott.

Az első fokú ítélet ellen a IV. rendű alperes élt fellebbezéssel, az első fokú ítélet rávonatkozó részének elsődlegesen hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a megváltoztatását, felperes keresetének elutasítását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem tárta fel kellő mértékben a tényállást, és ebből adódóan mind a jogalap, mind az összecszerűség tekintetében megalapozatlan a döntése. Álláspontja szerint abban kellett volna elsődlegesen állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak, hogy a jogerős büntetőítélettel elbírált magatartása ok-okozati kapcsolatban áll-e a felperesnél bekövetkezett kárral, majd a kár mértékét kellett volna vizsgálnia; mindkét tényállás részletes felderítését elmulasztotta az elsőfokú bíróság és csak a korábban született büntetőítélet indokolásából kiragadott részeket vette figyelembe. Hivatkozott a Pp. 4. § (1) bekezdésére, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján felperest terhelő bizonyításra, amelynek felperes nem tett eleget. Kiemelte, hogy mind a nyomozati, mind a büntető bírósági eljárásban, valamint jelen perben is vitatta annak tényét, hogy a felperes a részére 200.000 forint összegű készpénzt adott azért, hogy a későbbiekben az esetleges bírósági eljárás során az igényét érvényesíteni tudja, mely tényekre is ellentmondó nyilatkozatokat tett a büntető- és jelen peres eljárás során. Megítélése szerint a felperes nem bizonyította, hogy a IV. rendű alperesnek átadott mobiltelefont, illetőleg annak összecszerűségét. Utalt arra, hogy a büntetőítélet a telefonok értékére nem tesz ténymegállapítást. Hangsúlyozta, hogy

kérésére NOKIA típusú készülékét egy megegyező értékű SIEMENS típusú készülékre cserélte ki. Megjegyezte, hogy a felperes ellentmondásos előadását más bizonyíték nem támasztott alá, ezért az első fokú ítéletet megalapozatlannak tartotta az általa támadott körben.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta megalapozottsága folytán.

Az elsőfokú ítélet ellen kizárólag a IV.r. alperes terjesztett elő joghatályos fellebbezést. Az I-II-III.r. alperesek a IV.r. alperessel nem a Pp. 51. § a) pontja szerinti pertársak, így a Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében beállt részjogerő alapján a Pp. 253. § (3) bekezdésre is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet megalapozottságát kizárólag a IV.r. alperesre vonatkozó rendelkezésében bírálta felül a IV.r. alperes fellebbezési kérelméhez kötöten.

A fellebbezés részben alapos.

A Pp. 164. § (1) bekezdése kimondja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján így a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a IV.r. alperes jogellenes magatartást tanúsított, amellyel okozati összefüggésben keletkezett kára és milyen összegű kára.

A Pp. 4. § (2) bekezdés értelmében, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A jogerős büntető ítélet társtettesként elkövetett zsarolás büntetében mondta ki bűnösnek a jelen polgári per IV.r. alperesét, megállapítva, hogy a zsarolás befejezett alakzata valósult meg, azaz a cselekvő sértett (felperes) szolgáltatásával az okozott kár is bekövetkezett.

A felperes erre alapítottnan kérte a bűncselekménnyel okozott kár megtérítését a IV.r. alperessel szemben.

A jogerősen megállapított zsarolás büntette befejezett alakzata elkövetésének tényéből a Pp. 4. § (2) bekezdés alkalmazása mellett okszerűen következik annak tényként bizonyítotttsága, hogy a IV.r. alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben a felperest kár érte, azaz a IV.r. alperes kártérítési felelősségének fennállta bizonyított, a felperes keretének jogalapja megállapítható volt.

A rendelkezésre álló jogerős büntető ítélettel szemben a IV.r. alperes nem bizonyította, hogy más tények alapján került sor pénzmozgásra közte és a felperes között. A IV.r. alperes a Pp. 235. § (1) bekezdés korlátai között a fellebbezésében sem tett új tényelőadást, illetve nem terjesztett elő új bizonyítékot, ezért a fentiek értelmében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a kereset jogalapjának fennálltát. Az elsőfokú bíróság által nem fogatosított bizonyítási indítvány az elsőfokú eljárásban sem volt, így a Pp. 164. § (2) bekezdése szerinti hivatalbóli bizonyítás tilalma folytán az elsőfokú- és a másodfokú bíróságnak is a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kellett határoznia. Ebből következően az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének indokai nem álltak fenn.

A 200.000 forint készpénz átadásának tényét a másodfokú bíróság is bizonyítottanak találta a korábban kifejtettek és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Mindebből következően a felperest a IV.r. alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben ért kár mértékét 200.000.-forint összegben az elsőfokú bíróság - indokaira is tekintettel - helytállóan állapította meg. Az ezt meghaladó, a felperes részéről 100.000 forint összegben megjelölt, majd az elsőfokú bíróság által 60.000 forintban megállapított mobiltelefon érték, mint kár nagysága azonban kétséget kizáró módon nem volt bizonyított. A IV.r. alperes telefonok cseréjét állította, amelyek között értékkülönbség nem állt fenn, így álláspontja szerint a felperest ezzel kár nem érte. A rendelkezésre álló büntető eljárási iratok alapján a telefonok értéke, így a felperest a telefon átadásából ért kár összecszerűsége nem volt megállapítható. A felperes és a IV.r. alperes eltérő nyilatkozatot tett, a felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére e körben a polgári peres eljárásban bizonyítási indítványa nem volt, a telefon értékére bizonyítékot nem terjesztett elő. Ebből következően tényleges bizonyítást nem folytatott le az elsőfokú bíróság a telefon értékére, ezért e körben a kár összecszerűségének mérlegelésére lehetősége sem volt. A telefon értéke mint kár összegének bizonyíthatatlansága a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperes terhére esik.

A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében részben megváltoztatta, a IV.r. alperes marasztalását 200.000 forintra és kamatára leszállította. E módosult marasztalási összegre tekintettel, ezzel arányosan módosította a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség, valamint a IV.r. alperes és a felperes által térítendő illeték összegét. Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

A fellebbezési pertárgy érték és a IV.r. alperes részben eredményes fellebbezése alapján a lerótt fellebbezési illeték és a felperes, valamint a IV.r. alperes oldalán felmerült ügyvédi munkadíj, mint fellebbezési eljárási költségre figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság akként határozott, hogy a felek a fellebbezési eljárási költségeiket maguk viselik.

Budapest, 2011. április 7.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.

Dr. Molnár Ágnes

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróági ügyintéző